

§ 10**Yttrande över projektrapporten Tryggt boende inom äldreomsorgen****Beslut**

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd beslutar att överlämna förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på revisionsrapporten.

Ärendet

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd har av stadsrevisionen fått en projektrapport om tryggt boende inom äldreomsorgen. Revisionskontoret har genomfört en granskning med syftet att bedöma om stadsdelsnämnderna arbetar för att äldre som inte beviljas bistånd till boende får annat stöd så att behovet av tryggare boende säkras i enlighet med intentionerna i budgeten för 2016.

Granskningen omfattar äldrenämnden samt stadsdelsnämnderna Spånga-Tensta, Hässelby-Vällingby, Södermalm, Norrmalm och Hägersten-Liljeholmen.

Den sammanfattande bedömningen är att stadsdelsnämnderna arbetar för att äldre som inte beviljas bistånd till boende får annat stöd så att behovet av tryggare boende säkras. Stadsdelsnämnderna bör dock säkerställa att individuppföljningar sker i samtliga ärenden samt dokumenteras. Äldrenämnden bör dock se över och utveckla stadens riktlinjer. Äldrenämnden bör även mot bakgrund av sitt övergripande ansvar för att samordna stadens äldreomsorg fungera som ett stöd i stadsdelsnämndernas arbete för att ta fram en rutin, enligt kommunfullmäktiges beslut, för att trygga att äldre som får avslag på ansökan om särskilt boende erbjuds andra insatser. Detta för att säkerställa att arbetet bedrivs likvärdigt inom de olika stadsdelsnämnderna.

Spånga-Tenstas stadsdelsförvaltning hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande från den 3 januari 2017.

Dnr 1.4-739/2016

Beslutsgång

Nämnden ställde sig bakom förvaltningens förslag.

Särskilt uttalande

Bengt Porseby (L) lade fram ett särskilt uttalande enligt följande:

”Särskilt uttalande

Revisorerna har granskat en angelägen fråga, nämligen hur stadsdelsnämnderna tillgodoser behovet av tryggt boende hos äldre.

Revisorernas sammanfattande bedömning är att stadsdelsnämnderna arbetar för att äldre som inte beviljas bistånd till boende får annat stöd så att behovet av tryggare boende säkras. Det finns anledning att ifrågasätta denna uppfattning. Om boendelösningarna verkligen vore trygga skulle färre äldre överklaga och vi skulle behöva läsa färre berättelser i tidningarna om mycket gamla personer som känner sig otrygga men som inte får plats på särskilt boende.

Det skulle inte heller finnas de skillnader som revisorerna visar i trygghet mellan äldre som bor i särskilt boende och de som bor med hemtjänst i ordinärt boende. I alla utom en stadsdel känner sig äldre på särskilt boende tryggare än de i ordinärt boende. I fem stadsdelar är skillnaden minst tio procentenheter. Det visar på de trygghetsskapande effekter det får om äldre får komma till ett tryggt och anpassat boende i tid.

Granskningen visar också på anmärkningsvärda skillnader i bedömning mellan stadsdelarna. I Spånga-Tensta beviljades 79 procent av ansökningarna om servicehus, i Hägersten-Liljeholmen bara 8 procent. Även om man tar i beaktande att vissa ansökningar om servicehus, där den sökande istället beviljats plats på vård- och omsorgsboende, räknas som avslag, så är skillnaderna mellan stadsdelarna inte acceptabla.

Det framstår som uppenbart att praxis skiljer sig åt mellan stadsdelarna, trots de nya riktlinjerna som är tänkta att förtydliga bedömningen av särskilt boende. Stadsdelar med många avslag bör agera för att säkerställa likvärdiga bedömningar i enlighet med de nya riktlinjerna, exempelvis genom att flytta delegationsrätten vid avslagsbeslut från tjänstemännen till den sociala delegationen.

Att äldre känner sig tryggare i särskilt boende, och att alla äldre idag inte har samma rätt till plats beroende på var någonstans i staden de bor, visar hur viktigt det är att säkerställa att fler äldre som vill också får flytta till ett äldreboende. Liberalerna anser att alla över 85 år som så vill ska beviljas plats på servicehus”.